

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2014r., zatwierdzonym przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w (...). w dniu 5 maja 2014r. w sprawie (...)odmówiono wszczęcia śledztwa w sprawie:

- przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez komornika Sądu Rejonowego w (...) polegającego na przyjęciu w dniu 10 grudnia 2001r. wniosku o egzekucję od przedstawiciela ustawowego małoletniej, która nie była objęta wyrokiem alimentacyjnym oraz wprowadzenie w błąd w okresie od 2001r. do 2004r. Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Referat Dochodzenia Należności z Funduszu Alimentacyjnego, który wypłacał alimenty osobie nieuprawnionej, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k., z powodu przedawnienie karalności tego czynu (art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.)

W uzasadnieniu wskazano, iż w dniu 14 marca 2014r. do Prokuratury Rejonowej w (...)wpłynęło pisemne zawiadomienie o przestępstwie złożone przez H. B., z którego treści wynika, iż zarzuca on komornikowi sądowemu przy Sądzie Rejonowym w(...)W. S. (1)niedopełnienie obowiązków i przekroczenie uprawnień, poprzez przyjęcie od od przedstawicielki ustawowej małoletniej wniosku o egzekucję, podczas, gdy wg zawiadamiającego O.B.nie była objęta wyrokiem (...), na który powołał się komornik. Ponadto zawiadamiający wskazał, iż komornik jednocześnie wprowadził w błąd ZUS Referat Dochodzenia Należności z Funduszu Alimentacyjnego który wypłacał alimenty na rzecz osoby nieuprawnionej. Natomiast rozpytany w sprawie komornik sądowy W. S. (1)oświadczył iż O. B.była objęta ww. wyrokiem alimentacyjnym jednakże jej imię i nazwisko zostały spolszczone.

W uzasadnieniu wskazano, iż przestępstwo popełnione przez funkcjonariusza publicznego polegające na przekroczeniu uprawnień, stypizowane w art. 231 § 1 k.k. zagrożone jest karą pozbawienia wolności do lat trzech, a więc mając na uwadze okres działania komornika sądowego wskazany przez zawiadamiającego tj. od 2001r. do 2004r. karalność ewentualnego czynu z art. 231 § 1 k.k. uległa już przedawnieniu.

Pokrzywdzony H. B.nie zgadzając się z decyzją prokuratora zaskarżyła zażaleniem wniesionym w dniu 12 maja 2014r. przedmiotowe postanowienie, wskazując w jego uzasadnieniu, iż komornik W. S.jak również żaden urząd w Polsce jak też Sąd nie był do tego uprawniony. Podniósł, że O.B.we wskazanym okresie przebywała wówczas w Polsce na karcie pobytu czasowego, która nie upoważniała jej do korzystania z jakichkolwiek świadczeń na terenie Polski jak również do występowania jako wnioskodawca, nie mogła więc korzystać z pomocy (...), pobierać zasiłku rodzinnego na małoletnią, wystąpić o jej ubezpieczenie zdrowotne nie mając stałego miejsca zameldowania na terytorium Polski a jedynie na nim przebywając, czego nie chce zauważyć komornik W. S.. Wskazał, że nie przeszkadzało to komornikowi naliczać od 2001r. świadczenia alimentacyjne nie tylko na A. B.(córkę) ale także O. B.do czego nie był uprawniony zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem. Podkreślił, iż on jest osobą pokrzywdzoną przez czynności komornicze, które prowadzi ww. komornik, a które obecnie zmierzają do pozbawienia go majątku za zobowiązania w ten sposób naliczane. Na koniec podkreślił, że trudno zgodzić się z zaskarżonym postanowieniem w kwestii przedawnienia karalności czynu z art. 231 § 1 k.k. a należy uznać powrót do przestępstwa od października 2008r.

Prokurator Rejonowy w (...)przekazując powyższe zażalenie do rozpoznania Sądowi wniósł o jego nieuwzględnienie z uwagi na przedawnienie karalności czynu, gdyż nawet gdyby przyjąć iż czyn został popełniony w 2008r. to i tak nastąpiło przedawnienie jego karalności w związku z upływem 5 lat na jego ściganie.

Zdaniem Sądu, przychyłającego się w tym względzie do stanowiska zawartego w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, w pełni uzasadniona jest decyzja o odmowie wszczęcia śledztwa w przedmiotowej sprawie z uwagi na przedawnienie karalności ewentualnego czynu z art. 231 k.k., jaki mógłby zaistnieć w związku z wszczęciem postępowania egzekucyjnego w sprawie (...)na wniosek cudzoziemki będącej przedstawicielką ustawową małoletniej A. B.z dnia 10 grudnia 2001r. i w oparciu o tytuł wykonawczy tj. wyrok tut. Sądu Wydziału III Rodzinnego z dnia 7

marca 2002r.(...), czy też wprowadzenia jego działaniami w błąd ZUS-u który w związku z tym wypłacał świadczenia z funduszu alimentacyjnego w okresie od 1 grudnia 2001r. do 30 kwietnia 2004r.

Zgodnie z art. 17 § 1 pkt. 6 k.p.k. nie wszczyna się postępowania karnego, a wszczęte umarza, gdy nastąpiło przedawnienie karalności.

Przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. jest zagrożone karą pozbawienia wolności do lat 3.

W myśl natomiast art. 101 § 1 pkt 4 k.k. karalność przestępstwa ustaje, **jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło lat 5** gdy chodzi o występki zagrożone karą pozbawienia wolności nie przekraczającą 3 lat oraz karami grzywny i ograniczenia wolności.

W świetle powyższego oczywistym jest więc, że przedawnienie karalności czynu z art. 231 § 1 k.k. zarówno związanego z ewentualnym przekroczeniem uprawnień lub niedopełnieniem obowiązków przez funkcjonariusza publicznego o jakim zawiadomił skarżący H. B. a mającym miejsce w latach 2001 do 2004r. nastąpiła z chwilą upływu 5 lat od czasu ewentualnego popełnienia tegoż przestępstwa, a więc jak słusznie wskazano w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia tj. w 2009r. Natomiast fakt, iż wobec skarżącego nadal jest do chwili obecnej obciążany wypłaconymi w ww. okresie i naliczonymi wg skarżącego niezgodnie z prawem świadczeniami nie ma wpływu na prawidłowość ustalenia w opisie czynu czasookresu działania komornika o jakim zawiadomił H. B. pismem z dnia 14 marca 2014r. Zgodnie z art. 6 § 1 k.k. czyn zabroniony uważa się za popełniony w czasie w którym sprawca działał lub zaniechał działania, do którego był zobowiązany.

Zgodzić się także należy ze stanowiskiem prokuratora, iż również w sytuacji gdyby przekroczenie uprawnień miało miejsce w 2008r. (data wskazana w zażaleniu) to też nastąpiło przedawnienie karalności takiego ewentualnego zachowania z upływem pięciu lat, tj. z końcem 2013r.

Z uwagi, zatem na fakt, iż zaszła bezwzględna przeszkoda wskazana w art.17 § 1 pkt 6 k.p.k, uniemożliwiająca wszczęcie postępowania karnego, o czyn, o jakim zawiadomił skarżący dopiero w dniu 14 marca 2014r. zaskarżone postanowienie prokuratora jest w pełni zasadne i odpowiada prawu.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.